

Fordele ved Gennemførelsen af den Retsplejeordning, vi her forhandler om. Derfor maa vi fraraade at stemme for Ændringsforslag Nr. 30.

Ved Ændringsforslag Nr. 31 til § 109 staaer Mindretallet delt, idet kun 4 af Mindretallets 6 Medlemmer subsidiært har tiltraadt det. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at reducere Politikredsens Antal fra 70 til 55. Hvis i det hele Loven om Rettens Pleje skal føres igennem, maa jeg tilraade at stemme for denne Reduktion af Politikredsens Antal. Meningen dermed er at begrænse de Udgifter, som Gennemførelsen af Lovforslaget om Rettens Pleje paa dette Punkt vil medføre, til det mindst mulige, og slet ikke andet. At det i og for sig kan være en Fordel at have Hovedkontoret i sin umiddelbare Nærhed, indser jeg meget vel, men man kan ikke finde paa nogen anden Ordning end den, der foreslaas i dette Ændringsforslag, hvis man ikke vil forøge Antallet af de Embedsmænd, som er foreslaaede i Lovforslaget. Dette Ændringsforslag hænger nøje sammen med det forøgede Antal af Retskredsene, og jeg paaskønner, at dette er imødekommet fra anden Side.

Jeg skal ikke omtale Ændringsforslag Nr. 32 til § 155 om Retten for en Stævningsmand til at tage en anden Stævningsmand til Vidne, thi det har den ærede Ordfører allerede omtalt. Jeg skal heller ikke omtale Ændringsforslag Nr. 33, der handler om, hvem der skal beskikke Forsvarer ved de forskellige Retter. Men Ændringsforslag Nr. 34 til § 779, der indeholder Reglerne om Børns Fængsling, maa jeg omtale, for saa vidt som jeg der er imødekommet i de Paastande og Udtalelser, jeg fremkom med ved denne Sags første Behandling. Jeg finder det nødvendigt som Nødhjælp at bevare en saadan Regel, da der kan indtræffe Forhold, der nødvendiggør at sætte vedkommende mindreaarige under Forvaring. Regelen skulde nødvendig anvendes, hvor det paa nogen Maade kan undgaas, men der er ogsaa andre Bestemmelser i samme Paragraf, der umuliggør, at denne Bestemmelse bliver misbrugt.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 35 til § 810, som jeg omtalte ved første Behandling, skal jeg sige, at man nu er blevet ved, at naar Retsmøder ikke er offentlige, skal denne Ikke-Offentlighed ogsaa respekteres af Pressen. En anden Sag er det, hvor Retsmøder er offentlige, der maa selvfølgelig Pressens Ret respekteres. Tanken med dette Æn-

dringsforslag er ikke, at man paa nogen Maade vil lægge Vanskeligheder i Vejen for Offentlighed i Almindelighed, ikke heller for Pressens Arbejde, men ene at sikre sig mod de Misbrug, som er mulige, hvis denne Bestemmelse ikke føjes til. Ændringsforslag Nr. 36 til § 1017 forbyder at give bevislig urigtige Meddelelser enten i Skrift eller Tale om en Retssag, der endnu ikke er afsluttet. Det er mærkeligt, naar man ser, at der i Lovforslaget staaer: „bevidst urigtige“, men ved Fremsettelsen af Lovforslaget udtalte den højtærede Justitsminister, at det var „bevislig urigtige“ Meddelelser, der mentes, og uden at i Virkeligheden nogen af os har været opmærksom paa det, er Resultatet netop blevet, at man er enedes om at indsætte Udtrykket: „bevislig urigtig“. Vi har gjort det, fordi vi vil have forstærket dette Udtryk. „Bevidst urigtig“ er noget subjektivt, men „bevislig urigtig“ er mere objektivt. Jeg maa ligeledes give min Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 38 til § 1031, der gaar ud paa at imødekomme det Ønske, som er fremsat fra Underretssagførerne om, at den Ret, de faar til at føre Sager i første Instans efter Retsplejelovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, maa træde i Kraft allerede inden Loven. Man imødekommer der et Ønske, synes jeg, fra Underretssagførerne her i København, som for Øjeblikket er meget ugunstigt stillede, idet de ikke har Ret til at møde selvstændigt ved nogen Ret, men kun kan møde ved Fuldmagt fra Overretssagførere eller andre. Jeg beklager, at to af mine Partifæller, som er Medlemmer af Udvalget, ikke har kunnet følge mig og mine Meningsfæller paa dette Punkt. Disse Underretssagførere er ikke mange i Tal — der er vist ikke 100 her i København —, og det er dog en begrænset Ret, de faar, som er nem at overse. Jeg vil gerne give Forslaget min Tilslutning.

Angaaende Supplementslovene skal jeg først angaaende Ændringsforslaget til Forslag til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen sige, at Mindretallet her principalt har stillet et Ændringsforslag, som er en Konsekvens af vort Hovedændringsforslag til Lovforslaget om Rettens Pleje. Det er nødvendiggjort derved, at Loven af 1909 ikke indeholder Bestemmelse om Gennemførelse af Anklageprincippet. Til Forslag til Lønningslov for forskellige af de i Lov om Rettens Pleje omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd har vi stillet et principalt Ændringsforslag, der gaar ud